

llarga campanya va ser la instal·lació del campament base a tocar de l'Estanhot d'Escunhau. Un helicòpter del Conselh Generau de l'Aran es va encarregar de pujar-nos els 900 kg de càrrega feixuga, per tal de poder acomodar-nos en aquest idíl·lic indret tan a prop de la zona de treball. Un total de 15 tendes, 12 dormitoris i 3 de cuina, menjador i material, van ser les que conformaven aquest camp i donava aixopluc a les 28 persones d'ambdós grups.

Zona de la surgència de Lastoar

Situada aproximadament a 1600 metres d'alçada al "Bòsc de Lastoar" a Valarties, és considerada una de les 4 surgències càrstiques més importants de la Val d'Aran i l'actual surgència del Sistema Bargadera. S'han fet dues incursions abans de l'estiu per observar els cabals de la surgència i intentar la penetració al forat que l'any passat vàrem destapar.



*Pas del bloc.
El primer gran escull superat després de 20 anys d'exploracions.
Fotografia: Jordi Icart*

Tot i la sequera d'enguany, no s'ha pogut entrar més d'on ho vàrem fer a la campanya anterior ja que segueix inundat.

CE-6

Després que aquesta cavitat es convertís en notícia l'any passat en connectar amb l'Avenc de la Bargadera, a la campanya del 2006 s'han iniciat un seguit d'escalades a l'interior de la cavitat per tal de desxifrar incògnites en diverses xemeneies existents. Cal destacar entre altres, una escalada a la capçalera

del Pou de Sant Joan, on una galeria ascendent, acabada en xemeneia, xucla un fort corrent d'aire que ens fa pensar que podria tenir alguna comunicació amb l'exterior.

L'escalada es va haver d'interrompre, a uns 12 metres del terra, per falta de material adequat, ja que la roca esdevé molt fracturada.

Avenc de la Bargadera

De fet és on hi hem destinat més esforços en la campanya d'enguany. Com a resultat dels esperançadors treballs efectuats a la part més baixa de la cavitat, a 400 metres de profunditat, durant la campanya del 2005, el principal objectiu marcat pel 2006 era la de continuar la desobstrucció per seguir avançant endavant.

A l'igual que ho vàrem fer l'any passat i per tal de poder treballar durant diversos dies a l'interior de la cavitat i evitar d'estar continuament entrant i sortint, es va muntar un campament subterrani a -380 metres de profunditat, prop de la zona de treball.

Una de les claus de l'èxit d'aquesta campanya ha estat se'n dubte la ubicació del bivac molt a prop de la zona de treball. Ja teníem l'experiència de l'any passat però aquest any l'hem millorat, sobretot pel que fa al confort i a la seguretat del mateix. Cal recordar que aquest està suspès a més de 5 metres del terra entre les parets de la cavitat en l'única zona possible que permet la col·locació d'una petita tenda d'un metre i mig d'amplada, just per capicular-hi 3 persones en el seu interior.

Un tremat de cables de paret a paret fa de base que subjecta la tenda de bivac. Un bon plàstic aïllant i un matalàs fan de terra de la tenda. A sota d'ella es va muntar un punt calent, protegit de la intempèrie, que s'utilitzava de cuina - menjador - sala d'estar.

Malgrat les baixes temperatures que vàrem haver de suportar, 3°C, la corrent d'aire i la humitat al 100%, el confort dins els sacs era força agradable. Durant cinc dies seguits, dos equips de tres persones s'anaven tornant dia i nit fent torns de treball d'entre 8 i 10 hores. Mentre uns dormien els altres tres treballaven, així doncs s'aconseguí treballar ininterrompudament.

Amb la tècnica de sacs calents, la zona de cuina suficientment aïllada i amb la visita periòdica de l'equip de suport que regularment baixava menjar acabat de cuinar, vàrem poder suportar aquests dies sota terra amb força dignitat.

Durant aquest cinc dies es van anar produint relleus d'alguns dels membres de l'interior per gent de l'exterior per tal de pujar a superfície, descansar i assecar roba i sacs.

segueix